

al(nar) nog får jag värme af den diher Kalla höst dagarne om bara mitt bröst ville bli friskt. jag har i 3 weckors tid haft en så förfärligt svår snua som lagt sig på bröstet och bråkat mig så . . . att jag är aldeles ifrån humeuret och kan ochminstonet ej vara rätt Glad. Min snua har och alltid haft dett med sig, att den förtar humeuret och jör mig högst, Otreflig. Några små Hus curer har jag nytjat men denna gång har dett varit för jäfves och den har bara lagt sig alt wärre på bröstet och låter som Maris Hosta. Jag skulle och länge sedan satt Spansk Fluga, på armen om ej ditt förbud altid afhållit mig. sista fotvatnet har nu jort en liten lindring kanske är dett och eljest nu på bätringen, fast dett ej märks så Snart Pappa sad, att jag nödvändigt skall låta öppna Lung Ådern på Armen första klara Dag — och jag håppas nu med Guds hjelp att dett blir bättre., Albert har jag sökt hafva att läsa och Skrifva. Gud vet hur dett blir med Honom. Han kan ännu ej börja läsa utantill, ty Han är aldeles utan all tancke förmåga. jag tröttnar ibland så rysligt att prentta med Honom. Söta Janne Ursäkta mitt Kludd Du kan nog hafva Svårt att få reda därpå. Skrif nu snart till Din Tillgifna Syster

Anna,

20 Du vet ej att jag Spelar smått Gitar och har Instrument Skälf.,

d. 9:de October

Jag måste ännu till lägga några rader, ty i går fick jag Tante Bergboms bref, hvaruti Hon underrettade mig att Du Skrifvit till mig. tack Goda Janne därföre men brefvet har jag jnte bekommit, har Du Skrickat dett med Posten så är dett underligt. Jag håppas emedlertid att dett någångång framkommer, och dett jör mig redan så Glad att höra dett Du Skrifvit. både Carl Essen och Tante tala om Din Toweri! den lærer wäl nu vara ett slags Sälskap, men jag tycker att den måste hafva, ledsamt, om den skall sitta hemma hela dagarna då Du är borta. kanske den ändå redan är så stor att den löper med i Skohlen. Carl Essen sad att Du är så svart sjuk om den så man knapt får röra *Den*. Tante skulle jag järna nu besvara men hinner ej Pappa reser på Stund. hälsa Henne hjertligt med första stads bud skrifver jag. Jag hörde ock af Tante att Du ämnar bo qvar i Dina trefliga Rum. att Lindforsens är borta var en stor supris för mig. Tante sad att Fredrique Runeberg skrifvit till mig. har du ännu hennes bref hos Dig. Adjeu Gud vare hos Dig. Din

Annu

40

174 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 21.XI 1835
HUB, JVS handskriftssamling

Wasa den 21:sta November 1835.

Huldaste Broder;

50 Härmed får jag för det första Hjärteligen tacka Dig för Dit Broderliga bref af den 25:te Majj, som jag i Som(ras) eller i sistledne Augustii månad erhöill, men under Den korta Hemma varelsen ej hant besvara. Sedermera har vi gjordt en resa till Newcastle, samt återkom hit för 14 Dagar Sedan.

Sålunda ser jag mig beklagligen åter efter en 5 Månaders tjenstetid åter i syslöshet, följagteligen äfven utan förtjenst, och äfven utan någon

Contantbehållning, ty Sommarens förtjenst har strukit flagg för Nödiga behofver bestående utii Kläder, Kort, Octant, m. m. emedan jag Hoppades Hinna hem och åter ut, i hvilket fall jag nu hade varit Skeppare, på en Commerce Rådet Grönberg tillhörig Skonare, — men utan att jag särdeles beklagar mig just däröfver, att jag ej erhöit Fartyg, (: ty af Nemde Herre är Det just intet att önska sig:) hade mina omständigheter dock fordrat att jag fått vara i förtjenst Öfver Wintren, nu är förhållandet twärt om — och jag utii en ej särdeles fägnande Omständighet. Ty redan under tjenste tiden hos Kyntzell, kom dit en betjent wid Namn Wählberg, till hvilken jag vid hem komsten med Pappa 1832, då jag for med Wilhelm lämnade till, För Säljning Russin Chocolate &c. &c. för ett värde af 43 R(iks)d(aler) och tillsände då jag var med Wilhelm Win, Russin &c. &c. för 103 R(iks)d(aler), hvilket alt bordt Rendera minst 250 r(iks)d(aler) R(iks)G(äld)s under det jag var på sistnämde resa, for äfven han till Sjöss utan att betala, eller lämna mig den ringaste underrättelse om affairen och som Skeppet Juno i Wår hade blifvit Sält i Wiborg, lærer han åtfölit det Samma därifrån, Af dessa Penningar trodde jag mig redan ifjol komma i besittning, och då äfven Liqvidera Ditt förskott.

Nu är jag Hemma och skall uppehålla mig öfver Wintren, som äfven med Hushållning ej aflöper, för bara intet (tu Pappa till Last will jag ej blifva, och vill ej:) Dessutom med innerlig böijelse att engång See mig förent med den Ömma varelse vid hvilken jag redan sålänge varit fästad, Och Ännu mer den Olyckan att See henne borttvina, då jag utom den Sällhet jag hoppas för egendel, äfven kunna rädda dess Lifv, åtminstone dess Hälsa, Jag är därföre utii en belägenhet, förut oförsökt och ej alls glädjande, utan Wänner till hvilka man i slikt fall kunde vända Sig.

För att ensam komma Vintren öfver kunde väl aflöpa med litet mindre, men Skilnaden är ej så betydlig och ehuru det är litet både riskabelt och påkostande att börja med att göra Skuld, så frugtar jag ej så mycket, först därföre att det ej kan blifva så dyrt, när man agtar sig derföre och Sedan det medvetande att jag duger åt hvem som helst i mitt Yrke; Jag har utan att skryta den lyckan att ej vara, illa anskrifven hos Herrar Principaler, utan hoppas snart erhålla Fartyg, samt då äfven snart kunna betala det jag nu skulle behöfva. Penningar står nog äfven att fås här, mot säker borgen, men hvem vill i kläda sig en dylik, för en som ej kan uppvisa motsvarande. hvad jag skulle behöfva vore 300 r(iks)d(aler) R(iks)G(äld)s.

Här Ålskade Broder, har Du en beskrifning på mina närvarande Omständigheter, i alla afseenden, icke föratt de äro särdeles fägnessamma för en Öm Broder, ej heller föratt sätta Dig myror i Hufvudet för min skuld. (:ty hvar och en måste bära sin börda, och jag vet att Dina affairer varit mången gång sämre än mina, och om de nu, som jag hoppas, börjat blifva bättre, Wet jag nog att det alt behöfves:),

Men Deltagande är en lättnad, för ett lidande Hjärta, Lyckligt är det äfven att Hafva någon deltagande Vän, än mer en Öm Broder;.

Hemifrån har jag ej haft något bref sedan jag kom hit, och vet således ej huru där står till, däremot blef jag fägnad med underrättelsen om min Ömma Broders, Wärksamhets frugt.

Hvad som äfven är Glädjande för mig är att min Hälsa G(ud) s(ke) L(of) i sommar varit mycket god, och tyckes Hafva stadgat sig — däremot hörde jag att Görans Nya Brigg förlorat totalt i sommar på Norra Kusten af England, som säkert var en mycket kännbar förlust. Jag Kommer väl ännu att dröja här någon tid, ty i mårgon har jag låft min Patron att fara ut till Brändön för att Lossa Barlasten och intaga Ankaren och Tåg. Emedan fartygen nu äro fastfrusne, samt sedan ännu söka erhålla Hejelp af

någon Mennisko vän. Jag beder och Hoppas att Du därför snart är god och fågnar mig med några, alltid Kärkomna rader, som är best att adrese-
ra till Lands Gewaldigern Bäckman, hos hvilken jag bor. Adjeu Huldaste
Broder; Lev väl; önskar Din tillgifne Broder,

August.

P. S. Jag är i förlägenhet om huru jag bör Caractisera dig, å utan skriften.
Examen erhöit jag den 24 Aprill i År.

10

175 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 9.XII 1835
HUB, JVS handskriftssamling

Palo d. 9:de December 1835.

Älskade Janne!!

Åter måste jag hälsa på Dig med några rader i min långa wänttan på ditt
20 bref. jag vet ej hvad jag Skall täncka. Nog håppas jag ändå att Du är frisk
och sund. Då jag nu betäncker att dett är ett halft År rätt nu sedan jag
Skildes i från Dig — så vist finner Du väl Skälf Goda Janne, att dett ej
vore obilligt af mig, att föra en Klagan öfver din tröghet att Skrifva. Om
Du nu hade aldrig Så bråttom så skulle jag tycka att så mycken tid Skulle
vara öfrig. Jag har För mig Skälf uppsökt alla Möiliga Skäl dertill för att
bortjaga den tancken att dett är med wilja Du gör dett men rättnu Måste
jag falla på denna smärtande, tancke. Goda Janne! Säg mig nu — Skall du
alltid förblifve ledsen på mig för att jag valt Otto, låt oss vara nöida med
Herrans Skickelse, ty jntte tror jag som Du sade att Guds Skickelse be-
30 rodde på mitt eget vahl. ty om Gud Utsett en annan åt mig så hade Han
Kunnat vända min håg och mitt hjerta ifrån Otto. Jag ser på alt att jag ej
är skapad för Stora Wärldens prakt och Stoi. Jag kände där altid inom
mig en hemlig längtan till stillhet och frihet, hvilket jag aldrig där tyckte
mig finna. och då jag var van vid Landt Lifvet, så tyckte jag ofta att dett
var som en slags boija att jemt sitta i Staden. då jag ibland med Tante De
wackra Wärmårnarne Gick i Enbomska Trädgården och där hörde fåglar-
nes qvitter och såg alt så könt och Herrligt omkring mig började jag så
bitterligen Gråta för mig Skälf, hvarföre dett Kunde jag ej förklara trol-
ligen därför: att Landet och någon wacker utsigt altid gjort så mycket
40 jntryck hos mig. Min Önskan är nu i alt upfyld, och hvad skulle jag väl
begära en bättre Mann än Otto. Kanske Skulle jngen Annan så hjertligt
och upprigtigt älskat mig som Han och Kärleken tror jag alt ersätter
Skatter af Guld. Hvarföre skola vi Sörgja för Framtiden, om vi få behålla
dett Gud nu gifvit oss så kunna vi vist altid slå oss ut. behagar Han
fråntaga oss detta, Ho kan stå emot Honom, och detta kan han gjöra åt
Hvilken som hälst. Mången har Han redan dragit försorg om lämnom oss
i Hans Huldrika Hand så skall oss jnttet Fattas. Pappa har också ofta
förundrat sig öfver din tystnad, och tror att dett betyder att Du Kommer
hem till Julen, men *detta* har jag Sagt: behöfva vi ej hoppas. August är nu
Hemkommen men jag vet ej hvad han täncker på som hvarken Skrifver
50 eller kommer, Hem. Han är nu på Kif hos Sofi. Kanske att dett lysas snart
och Di då Kommer hit begge. ifrån Otto hade jag bref för en vecka sedan.
Han mår bra. i Martii blir vår förening som jag troligen i mitt sista bref
nämde ännu i slutet af samma månad måste Otto wara tillbaka i Wuojoki
Brölloppet måste därför bli i medlet af martii. Pappa far i mågon till
G(amlä) C(arleby). Gustava Snellman ifrån Pudas är troligen där redan